

بیانیه برای کنترل دموکراتیک بازارهای بین المللی

بازارهای بین المللی به قدرتی تبدیل شده اند که بطور روز افزونی سیاست بین المللی را تعیین می کنند. عرصه های هرچه گسترده تری از زندگی، تحت سلطه داوجونز، داکس Dow Jones, Dax، شریولدر والیو Shareholder Value قرار می گیرند. به عنوان مدرن کردن کردن که همچون جبر (طبیعی) گریزناپذیر نشان داده می شود، قدرت بازارهای مالی «زیرآب» دموکراسی را می زنند. کنسرن (شرکت) های مالی بین المللی و صاحبان سرمایه با تهدید تغییر مکان به جاهای دیگر (دلوکالیزاسیون) یا به بهشت های مالیاتی و مراکز مطمئن بانکی، از یک قدرت باج گیری برخوردارند که با آن، سیاست حکومت هایی را که به شیوه دموکراتیک انتخاب شده اند، به اراده خود در می آورند.

با معاملات ۱۵۰۰ میلیارد دلاری در یک روز بازار بورس، که در آن قسمت عمده کسب و کار و معاملات، خصلت بورس بازی به خود می گیرد، کیفیت کاملاً جدیدی در اقتصاد بین المللی پدیدار می شود. آزادی بی حد و مرز جریان سرمایه به یک بی ثباتی دم افزون در مناسبات بین المللی منجر می شود که بحران هایی با فواصل زمانی هرچه کوتاهتر شونده از آن نشأت می گیرد. تلاش های اقتصادی سالیان در تمام اقتصادهای ملی، از طریق سقوط بازارهای مالی، یک شبه نابود می شوند.

این ادعا که جهانی شدن برای همه رفاه به بار می آورد، به حقیقت نپیوسته است. در حالی که گروه کوچک برندگان جهانی شدن مدام ثروتمندتر و قدرتمندتر می شوند، عدم امنیت اجتماعی، به حاشیه رانده شدگی و فقر در سراسر دنیا رشد می کند. شکاف میان کشورهای در حال توسعه و همچنین شکاف میان هر یک از آن ها مدام افزایش می یابد. چاره یابی برای مسائل انفجار آمیز زیست محیطی به عقب انداخته می شود و به خاطر منافع شرکت ها و صاحبان سرمایه سیستم تأمین اجتماعی را برمی چینند.

ما نیاز به سیاست دیگری داریم!

اما این نوع جهانی شدن نه امری مقدر است و نه غیر قابل توقف. از طریق سیاست های دولتی ست که این جهانی شدن بطور هدفمند به اجرا در می آید. شاید این امکان وجود داشته باشد که نیروهای بازار لجام گسیخته را به وسیله تنظیم سیاسی بین المللی تا آنجا رام کرد که از پتانسیل تخریبی شان جلوگیری شود. برای این کار، البته، جنبش اجتماعی از پایین ضروری ست. برای موفق شدن، این فشار می باید در سطح ملی و بین المللی سازماندهی شود؛ برای مثال در همکاری فشرده تر با جنبشی مانند ATTAC در بسیاری از کشورها. تنها در این صورت است که سیاست پایه ریزی شده خواهد توانست منافع اکثریت مردم را علیه اقتصاد نمایندگی کند. جنبشی برای کنترل دموکراتیک بازار های مالی می باید اقدامات گوناگون را به کار بندد: از کار روشنگرانه در مطبوعات و رسانه ها از طریق فعالیت عناصر با نفوذ تا اعتراض مؤثر عمومی.

بنا بر این مطالبات ما عبارت اند از:

- برقراری مالیات بر معاملات مالی بین المللی (برای مثال مالیات توبین (Tobin)،
- بستن بهشت های مالیاتی و مراکز مطمئن بانکی،
- متوقف کردن خصوصی سازی سیستم حفاظتی سالمندان (برای مثال صندوق های بازنشستگی)
- ممنوعیت مشتقات بورس بازی و فوق بورس بازی صندوق های تأمینی "Hedge-funds"،
- بخشودگی بدهی های کشورهای توسعه نیافته،
- نظارت جدی بر بانک ها و بازارهای بورس و همچنین بر به اصطلاح سرمایه گذارهای بنگاهی،
- تثبیت نرخ ارز میان سه ارز اصلی دلار، یورو و ین،
- دگرگونی دموکراتیک مؤسسات مالی بین المللی، بستن مالیات سنگین تر بر درآمدهای سرمایه و دارایی های بزرگ.

برگردان: اصغر ایزدی